

# Rozprávka o ježibabách



*Od pradávna bol koniec jesene a začiatok zimy, keď sa noci predlžovali a dni skracovali, považovaný za čas, keď fantázia preberá moc nad realitou, keď nadobúda prevahu zlo nad dobrom, keď škodliví démoni vládnu nad životodarným slnkom.*

*V povetrí cítiť „svišť stridžích“ metiel a predstavy o nadprirodzených silách vyvolávajú v ľuďoch pocity strachu a úzkosti. Ľudia sa pred nečistými silami bránili znakmi, predmetmi, rastlinami, vôňami a rozličnými rituálmi. Samotný slnovrat bol považovaný za začiatok novej etapy.*

## **NEVERÍTE?**

*Opýtajte sa pani učiteľky, ktorá vám o tom porozpráva....Stridžie dni sú:*



**Katarína 25.11.**

**Ondrej 30.11.**

**Barbora 4.12.**

**Mikuláš 6.12.**

**Lucia 13.12.**

**Tomáš 21.12.**

**Strigy alebo ježibaby sa asi zapáčili aj spisovateľovi Tomášovi Janovicovi, ktorý ich „stretol“ vo veľmi neobyčajnom prostredí.....**

## **NEVERÍTE?**

Dávno, pradávno, keď som ešte nebol takýto veľký, teda dávno, keď som ešte nepoznal ozajstné ježibaby, veril som, že ježibaby lietajú na \_\_\_\_\_ (**láchmet**) .

Pravdaže, bol to výmysel. Ježibaby predsa nemôžu lietať na metlách. Ježibaby od nepamäti sedia na školskej \_\_\_\_\_ (**lepova**). Vysedávajú medzi pavučinami, vypchatými sovami a trpezlivo čakajú, až sa zotmie. Potom potichu zídu do zborovne a hľadajú \_\_\_\_\_ (**vrhroz**) hodín. Chcú vedieť, v ktorej triede bude hodina slovenčiny.

Žiaci to vedia,  
a preto, keď vojde pán  
učiteľ a začne diktovať:

- Vily vili vence!- žiaci  
žmurknú na seba  
a píšu: - Vyli vyly  
vence! Žiaci žmurknú



na seba a každé mäkké „i“, ktoré sa nedostalo do diktátu, a každé tvrdé „y“, ktoré sa nedostalo do diktátu, urazene vyletí z triedy.

Ani sa len neobzrie a šťastné ježibaby \_\_\_\_\_ (**čiakriza**) na žiakov: - Hurá, máme na čom lietať. A šťastní žiaci zakričia: - Hurá, máte na čom lietať!

Pri bráne stojí \_\_\_\_\_ (**níkškol**) a striehne na poriadok. Dáva pozor, aby si štíhle ježibaby sadli na \_\_\_\_\_ „i“ a \_\_\_\_\_ ježibaby na tvrdé „y“. Darmo, poriadok je poriadok.

Vlani sa totiž stalo niečo \_\_\_\_\_ (**néhroz**). Na jedno mäkké „i“ si sadla \_\_\_\_\_ ježibaba. Nedočkavo vzlietla k Dunaju a zrazu na oblohe \_\_\_\_\_ (**sičo**) zapraskalo. Čosi zaprašťalo, ako keď stúpate na \_\_\_\_\_ (**chýsu**) konár.

- Aha, hviezda padá! – zakričali žiaci.  
- Kdeže hviezda!- povedal \_\_\_\_\_,  
- tučná ježibaba. Ale odvtedy je vzorný  
poriadok. Ježibaby miznú pekne  
v diaľke. Letia navštíviť najsmutnejšie  
ježibaby na svete, turecké ježibaby. V  
\_\_\_\_\_ (**kurecTu**) totiž vôbec  
nemajú tvrdé „y“. Tam ani ten najlepší  
žiak nedokáže spraviť hrúbku.  
Ježibaby to dobre vedia, preto celé  
smutné sedia na školskej povale.



## ÚLOHY:

1. Kde „stretol“ spisovateľ ježibaby? \_\_\_\_\_

2. Na čom lietali **starodávne** ježibaby? \_\_\_\_\_

Na čom lietajú ježibaby **Tomáša Janovica**?

\_\_\_\_\_

3. Prečo boli „**slovenské**“ ježibaby šťastné?

\_\_\_\_\_

4. Prečo boli „**turecké**“ ježibaby smutné?

\_\_\_\_\_

5. Vysvetli slovo HRÚBKA = \_\_\_\_\_

6. Podčiarkni všetky **vybrané slová**! Napíš ich počet: \_\_\_\_\_

**7. Nakresli si lietajúcu ježibabu:**